

กรุงเทพธุรกิจ

หน้าแรก

ข่าวทั่วไป

การเมือง

เศรษฐกิจ-ธุรกิจ

การเงิน-การลงทุน

sustainability

อสังหาริมทรัพย์

ยานยนต์

เทคโนโลยี

ต่างประเทศ

สุขภาพ-คุณภาพชีวิต

ไลฟ์สไตล์

หน้าแรก / sustainability

sustainability

ทักษะสีเขียวเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

By ศ.สิริวรรณ สืบสุธารณี | รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ | 19 พ.ค. 2024 เวลา 10:23 น.

ในยุคปัจจุบันที่ความยั่งยืน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม “ทักษะสีเขียว” มักนำมาใช้ในธุรกิจหรือองค์กร ที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ทักษะสีเขียว เป็นสิ่งจำเป็นไม่เพียงเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาวด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.ศรุต นภาธร คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศึกษาวิจัยพบว่าช่องว่างระหว่างระบบการศึกษาและพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของประเทศไทยกับความต้องการของตัวองค์กรหรือบริษัทในการปฏิบัติงานสีเขียวยังมีอยู่

กล่าวคือ ระบบการศึกษาและพัฒนาทักษะในประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานสีเขียวได้ทันที (industry-ready) ในจำนวนที่เพียงพอกับความต้องการขององค์กรหรือบริษัท

ซึ่งก็อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้องค์กรหรือบริษัทชั้นนำในประเทศไทยหลายแห่ง ที่หันมาใส่ใจกับการปฏิบัติงานสีเขียว/การรักษาสีสิ่งแวดล้อมมากขึ้นต้องลงทุนฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานของตนเองให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานสีเขียวตามที่ต้องการ

ทั้งในรูปแบบของการฝึกอบรมในห้องเรียน การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมในงาน (On-the-job training) การโค้ชชิ่ง การให้พนักงานที่มีประสบการณ์มากกว่าเป็นผู้เลี้ยงคอยสอนงานพนักงานใหม่ หรือพนักงานที่มีประสบการณ์น้อยกว่า (Mentoring)

การติดตามบุคคลต้นแบบ (Job Shadowing) และการประพฤติปฏิบัติตัวของผู้บริหารเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพนักงาน (Role Model)

ข่าวล่าสุด

หมักเลย บ้าไม่ไหล ทั้งวันทั้งคืนต่อ
เนื่อง 7 ชั่วโมง 20 พื้นที่ กระกบคน...

นักเศรษฐศาสตร์ภาคสนามมอง
นโยบายการเงิน ของไทย (1)

"คนส่วนน้อย" เปลี่ยนแปลงสังคมได้
อย่างไร

หุ้นไทยวันนี้ 20 พ.ค.67 มีโอกาสพัก
ตัว 1370-1377 จุด ติดตาม GDP...

การแก้ไขปัญหาด้านการพัฒนาทักษะสีเขียว ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย และองค์กรหรือบริษัทต่าง ๆ จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดย รองศาสตราจารย์จตุรงค์ ได้เสนอแนะวิธีการดังต่อไปนี้

1. ภาครัฐบาลต้องหันมาให้ความสนใจกับการนำเนื้อหาด้านสิ่งแวดล้อม/การจัดการสีเขียวเข้าไปผนวกเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา

และต้องจัดการให้มีการฝึกทักษะของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาให้มีทักษะต่าง ๆ ที่ตอบสนองความต้องการขององค์กรหรือบริษัทและสามารถปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงได้ทันที

รวมถึงต้องผลักดันให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษากับองค์กร หรือมหาวิทยาลัยกับองค์กรในการออกแบบหลักสูตรการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการสีเขียวให้ตรงกับการต้องการขององค์กรหรือบริษัทต่าง ๆ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

ถึงเวลาเร่งสปีด 'โทกรีน' เพื่อทางรอดของประเทศไทย

🕒 26 เม.ย. 2567 | 7:00

Greenomics...โมเดลเศรษฐกิจ พลิกโฉมประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

🕒 22 ก.พ. 2567 | 5:00

ทักษะสีเขียวกับการบริหารองค์กรสู่ความยั่งยืน | จตุรงค์ นามาร

🕒 04 ม.ค. 2566 | 19:45

เพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนบุคลากรใน**ตลาดแรงงาน** (Skill Shortage) และการผลิตบุคลากรที่มีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการของตลาด (Skill Mismatch)

2. ภาครัฐบาลต้องกำหนดนโยบายในการให้สิ่งกระตุ้นใจ (Incentive) ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาษี กับ องค์กรหรือบริษัทที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานสีเขียวหรือการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อต้องการเหล่านั้นจะหันมาให้ความสนใจกับการปฏิบัติงานสีเขียวหรือการรักษาสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น

ยกตัวอย่างเช่น บริษัท อาหารสยาม จำกัด (มหาชน) ระบุว่าเมื่อรัฐบาลยกเลิกนโยบายซื้อขาย**เครดิตคาร์บอน** บริษัทก็ยกเลิกแนวปฏิบัติงานสีเขียวหรืองานด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมไป เพราะไม่มีสิ่งกระตุ้นใจใด ๆ ในการดำเนินการ

3. ภาครัฐบาลก็ต้องให้ความสนใจกับการสร้างเศรษฐกิจสีเขียวและนโยบาย/แนวปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อมรวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มากยิ่งขึ้น มีการสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างจริงจัง

ไม่ใช่คิดว่าเรื่องงานสีเขียว/งานด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมเป็นเพียงวาทกรรม เพราะหากเป็นกรณีหลังประเด็นของการสร้าง**เศรษฐกิจสีเขียว**/การสร้างงานสีเขียว/การเติบโตอย่างยั่งยืนในประเทศไทยคงจะประสบความสำเร็จได้ยาก

4. สถาบันอาชีวศึกษาต้องหันมาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตัวองค์กรหรือบริษัทและมีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะการสอดแทรกเนื้อหาความรู้และการฝึกทักษะในการปฏิบัติงานสีเขียวหรืองานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา

ทั้งนี้ เพราะ**สถาบันอาชีวศึกษา**ถือเป็นกลจักรสำคัญกับการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุที่ว่าสถาบันดังกล่าวมีแนวโน้ม ที่จะผลิตบุคลากรที่มีความรู้และทักษะสีเขียว ที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของตลาดและสามารถปฏิบัติงานได้ทันที

5. มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านการจัดการสีเขียว/การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เน้นทั้งด้านทฤษฎีและการฝึกทักษะในการปฏิบัติงานไปพร้อมกัน และอาจสอดแทรกกรณีศึกษาด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเข้าไปด้วย เพื่อให้ผู้ซึ่งการศึกษา มีความรู้และทักษะที่จะสามารถปฏิบัติงานสีเขียว/งานด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมได้ทันที

มหาวิทยาลัยควรร่วมมือกับองค์กรหรือบริษัทต่าง ๆ ในการออกแบบหลักสูตรด้านการจัดการสีเขียว/การจัดการสิ่งแวดล้อมให้ตอบโจทย์และความต้องการของบริษัทให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การผลิตบุคลากรของมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ (องค์กรหรือบริษัท) ได้มากยิ่งขึ้น

6. มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องรับโจทย์/ปัญหาจากภาคอุตสาหกรรมมาเพื่อช่วยองค์กร/บริษัทต่าง ๆ ในภาคอุตสาหกรรมเหล่านั้นแก้ไขปัญหาด้านการจัดการสีเขียวหรือการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัญหาจริง ๆ ที่องค์กร/บริษัทเหล่านั้นประสบอยู่

การดำเนินการดังกล่าวนอกจากจะทำให้องค์กร/บริษัทต่าง ๆ มองเห็นความสำคัญของมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้นแล้ว นิสิต/นักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท (บัณฑิตศึกษา) ยังจะได้มีโอกาสฝึกแก้ไขปัญหา/โจทย์ต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาจริง ๆ ของภาคอุตสาหกรรม

และเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว ก็จะสามารถเข้าใจสภาพปัญหาและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรวมถึงเริ่มปฏิบัติงานในองค์กรได้ทันที (Industry-ready)

7. องค์กรหรือบริษัทโดยเฉพาะองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางควรหันมาให้ความสนใจกับงานสีเขียว/งานด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น (ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องยากในความเป็นจริง แต่ก็มีโอกาสจะเป็นไปได้หากภาครัฐบาลมอบสิ่งกระตุ้นใจ (Incentive) ที่เหมาะสมกับความต้องการขององค์กรหรือบริษัท)

เพราะหากองค์กรเหล่านั้นมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่อาจจะวัดเป็นตัวเงินในระยะสั้นได้ยาก ก็จะทำให้โอกาสของการมุ่งไปสู่เศรษฐกิจสีเขียวและการเติบโตอย่างยั่งยืนของประเทศไทยเป็นไปได้มากขึ้น ซึ่งย่อมส่งผลดีกับทุก ๆ ภาคส่วน รวมถึงตัวองค์กรหรือบริษัทเองในระยะยาว

การที่องค์กรหรือบริษัทโดยเฉพาะองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทยหันมาให้ความสนใจกับงานสีเขียว/งานด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานสำหรับบัณฑิตที่มีความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการสีเขียวมากขึ้น และส่งผลต่อจำนวนลูกค้าที่น่าจะเพิ่มขึ้น

(โดยเฉพาะลูกค้าผู้บริโภคในปัจจุบันที่ใส่ใจกับการเลือกซื้อสินค้า/บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น) การที่น่าจะเพิ่มสูงขึ้น และชื่อเสียงที่น่าจะดีขึ้นในระยะยาวอีกด้วย

แท็กที่เกี่ยวข้อง ธุรกิจ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจสีเขียว ความยั่งยืน Sustainability กลยุทธ์ ESG โลเบอลิชั่นกัก คัดเบลิชั่นโลก ศิริวรรณ สันยุธารณ์ ทักษะสีเขียว

ติดต่อกองบรรณาธิการ

ติดต่อกองบรรณาธิการ
email : ktwebeditor@nationgroup.com

ติดต่อลงโฆษณา
- อีเมล โอลิชั่น เอสอี
Direct ฝ่ายโฆษณา กรุงเทพธุรกิจ : 02-338-3561
Mobile : 087-519-1379
ollias_soe@nationgroup.com
- เมธิกา เมธพิทักษ์
Direct ฝ่ายโฆษณา กรุงเทพธุรกิจ
โทร. 02-338-3198
metiko_met@nationgroup.com

สำนักสารนิเทศ กรุงเทพธุรกิจ 0-2338-3000 กด 1

หมวดหมู่ข่าว

ข่าวทั่วไป การเมือง เศรษฐกิจ-ธุรกิจ การเงิน-การลงทุน
sustainability อสังหาริมทรัพย์ ยานยนต์ เทคโนโลยี
ต่างประเทศ สุขภาพ-คุณภาพชีวิต ไลฟ์สไตล์
นโยบายการเป็นเอเชี่ยน

พาร์ทเนอร์

The Nation	Nation Group	นบ 500 ลีด
กรุงเทพธุรกิจ	Nation	Spring News
Thainewsonline	Tnews	ฐานเศรษฐกิจ

SDG Move TH

3 วัน · 🌐

● Policy Brief ●

สำรวจดัชนีความเปราะบางทางสังคม จาก 'การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ' สู่การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพัฒนาเมือง

ความท้าทายของโลกในศตวรรษที่ 21 คือ การขยายตัวของเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประสิทธิภาพของทรัพยากร และความยากจน ที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะ และการตัดสินใจของผู้บริหารเมือง โดยมีการคาดการณ์ไว้ว่าประชากรในเมืองจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 1.84% ต่อปี ในช่วงปี ค.ศ. 2015 ถึง 2020 ถึงแม้ว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรจะเพิ่มขึ้นต่อไป ไม่นานนัก แต่ด้วยอัตรานี้ทำให้โลกอาจมีประชากรที่อยู่อาศัยในเมืองถึง 2,500 ล้านคนภายในปี ค.ศ. 2050 และประชากรเมืองถึง 90% จะอยู่ในภูมิภาคเอเชียและแอฟริกา

ด้วยประเด็นดังกล่าว นำมาสู่การค้นคว้าของงานวิจัยเรื่อง "การรวบรวมดัชนีความเปราะบางทางสังคมจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าสู่การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน: กรณีศึกษา กรุงเทพฯ และ ปริมณฑล" (โครงการย่อยที่ 1) โดย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ภายใต้แผนงานการวิจัยและสนับสนุนระบบการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แบบข้ามภาคส่วนเพื่อเร่งรัดการขับเคลื่อนวาระการพัฒนา 2030

งานวิจัยฉบับนี้ **#มีวัตถุประสงค์** คือ หนึ่ง เพื่อสร้าง Community Profile และ Index เพื่อสร้าง Social Vulnerability Index ทั้งเชิง Spatial และ Non-Spatial และทำ SoVI Mapping ของชุมชนรายได้น้อย นอกระบบในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล สอง เพื่อวิเคราะห์ความเปราะบางของชุมชนรายได้น้อย ต่อน้ำท่วมและแล้ง และ สาม เพื่อ Institutionalize ความเปราะบางของชุมชนรายได้น้อย เข้าสู่กระบวนการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากงานวิจัยดังกล่าว มี **#ผลการศึกษาที่น่าสนใจ** อาทิ

◆ พื้นฐานของงานด้านการพัฒนาเมือง การวางแผนนโยบายของเมืองนั้น ปัจจุบันมีความเกี่ยวเนื่องกับหลายภาคส่วน ซึ่งแต่ละภาคส่วนนั้นมีหน้าที่ในการผลักดันและขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นพื้นฐานของการบูรณาการการทำงานร่วมกันของแต่ละหน่วยงาน ควรมีกรอบแนวทางของการกำหนดความรับผิดชอบ บทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายเมือง/ชุมชนในภาพกว้าง

◆ การวางแผนและจัดทำผังเมืองสนับสนุนให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงานที่มีอยู่เพื่อใช้เป็น ตัวแทน (Proxy) ของข้อมูลดัชนีต่าง ๆ พบว่าหน่วยงานต่าง ๆ มีการรวบรวมข้อมูลที่วิเคราะห์ดัชนีความเปราะบางทางสังคม มี 3 กลุ่มหลัก 6 กลุ่มย่อย ซึ่งเมื่อนำดัชนีข้างต้นมาลดทอนข้อมูลให้เป็นฐานเดียวกัน และเรียบเรียงข้อมูล เพื่อใช้ทำแผนที่ความเปราะบางทางสังคมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่สามารถช่วยให้ผู้ตัดสินใจในการกำหนดนโยบายเมือง สามารถจัดลำดับความสำคัญในการเลือกพัฒนาหรือเลือกมาตรการในการรับมือความเสี่ยงที่เหมาะสมกับพื้นที่

นอกจากนี้ งานวิจัยดังกล่าวได้ให้ **#ข้อเสนอเชิงนโยบาย** อาทิ

เข้าสู่ระบบหรือสมัครใช้งาน Facebook เพื่อเชื่อมต่อกับเพื่อน คร...

การผังเมือง พ.ศ.2562 ทีมรื่องหาสำคัญให้อำนาจแกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถเป็นเจ้าของ
พนักงานการผังเมือง ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมในเขตพื้นที่ของท้องถิ่นนั้น ๆ เอง

#กล่าวโดยสรุป งานวิจัยดังกล่าว ได้มีพยายามนำเอากรอบแนวคิดของ IPCC และ INFORM INDEX มาใช้
วิเคราะห์กลุ่มดัชนีความเปราะบางของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของเมือง สำหรับนำมาปรับให้เข้า
กับข้อมูลของประเทศไทยที่มีอยู่ โดยให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจสถานการณ์และมุมมองเชิงลึก
เกี่ยวกับช่องว่างของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อผลักดันข้อเสนอให้สามารถขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่
ยั่งยืน (SDGs) และเน้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ พร้อมนำเสนอการประยุกต์ควมรวม
กับธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง สำหรับเป็นแนวทางของนโยบายการวางแผนการใช้ที่ดิน เพื่อให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องสามารถผลักดันและปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

○ อ่านบทความฉบับเต็ม ได้ที่ : <https://www.sdgmove.com/.../16/policy-brief-01-nrct-cities/>

○ อ่านสรุปเสวนาบทความนี้ ได้ที่นี่ : <https://www.sdgmove.com/.../sdg-updates-seminar.../>

งานวิจัยดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ

#SDG1 ขจัดความยากจน

- (1.5) ภายในปี พ.ศ. 2573 สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลด
ความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

#SDG11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

- (11.5) ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจนลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจ
เทียบเคียงกับ GDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ

- (11.b) ภายในปี พ.ศ. 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการ
ตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การลด
ผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

#SDG13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- (13.1) เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่
เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

- (13.2) บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการ
วางแผนระดับชาติ

#SDGs #NRCT

เข้าสู่ระบบหรือสมัครใช้งาน Facebook เพื่อเชื่อมต่อกับเพื่อน คร...

โครงการย่อยที่ 1

Policy Brief

สำรวจดัชนีความเปราะบางทางสังคม
จาก 'การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ'
สู่การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพัฒนาเมือง

29

แชร์ 19 ครั้ง

ถูกใจ

แสดงความคิดเห็น

เข้าสู่ระบบหรือสมัครใช้งาน Facebook เพื่อเชื่อมต่อกับเพื่อน คร...

เข้าสู่ระบบ

หรือ

สร้างบัญชีใหม่

ความลึกลับคดีความ ‘คนรวย-คนจน’ เสี่ยงเร่งเร้าภายใน สู้รั้ว ‘ธรรมศาสตร์’ ของนักศึกษารางวัลเรียนดี ‘สัญญาธรรมศักดิ์’

Posted on May 19, 2024

SootinClaimon.Com : ขอขอบคุณแหล่งข้อมูล : หนังสือพิมพ์แนวหน้า

<https://www.naewna.com/local/805386>

ความลึกลับคดีความ ‘คนรวย-คนจน’ เสี่ยงเร่งเร้าภายใน สู้รั้ว ‘ธรรมศาสตร์’ ของนักศึกษารางวัลเรียนดี ‘สัญญาธรรมศักดิ์’

วันเสาร์ ที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2567, 10.18 น.

ความลึกลับคดีความ ‘คนรวย-คนจน’ เสี่ยงเร่งเร้าภายใน สู้รั้ว ‘ธรรมศาสตร์’ ของนักศึกษารางวัลเรียนดี ‘สัญญาธรรมศักดิ์’

88.86 จากคะแนนเต็ม 100 ทำให้ สิริโชค ป้องกันภัย นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เป็นผู้ได้รับ ‘รางวัลเรียนดี’ เนื่องในวันสัญญาธรรมศักดิ์ ประจำปี 2567 โดยมี ศ.พิเศษ อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ องคมนตรี เดินทางมามอบรางวัลด้วยตัวเอง

สำหรับ ‘สิริโชค’ แล้ว เขาเป็นคนรุ่นใหม่ที่เกิดมาในยุคที่เต็มไปด้วยความท้าทาย ทั้งมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งในมุมมองของ ‘สิริโชค’ มาตรฐานความยุติธรรมของประเทศไทย ยังมีความสั่นคลอน

ในสมัยที่ ‘สิริโชค’ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขาตั้งคำถามตัวโตต่อปรากฏการณ์ที่เขาเรียกว่าความไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ‘คนรวย’ กับ ‘คนจน’ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดคดีความหรือมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการบริหารยุติธรรม

ดูเหมือนว่า ‘คนรวย’ จะจัดการทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย ส่วนใหญ่มีกรอบพันหรือได้รับผลกระทบไม่สาสมกับฐานความผิด ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับวิบากที่เกิดขึ้นกับ ‘คนจน’ ที่ในหลายกรณี โทษทัณฑ์รุนแรงจนถึงขั้นสิ้นสละเทือนความรู้สึกด้านในของผู้สังเกตการณ์ภายนอก

“ผมเกิดคำถามว่าทำไมคนรวยในประเทศนี้ถึงไม่ต้องติดคุก ในขณะที่คนจนกลับถูกปฏิบัติอีกแบบ ซึ่งเกิดคำถามแบบนี้ในช่วงที่กำลังจะเข้ามหาวิทยาลัย ผมคิดว่าไม่อยากจะอยู่ในสังคมที่เกิดกรณีแบบนี้บ่อยๆ”

นั่นคือเหตุผลที่มีน้ำหนักต่อการตัดสินใจ และนำไปให้ ‘ธีรโชติ’ เลือกที่จะศึกษาต่อในคณะนิติศาสตร์ และต้องเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เท่านั้น

สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในมุมมองของ ‘ธีรโชติ’ เขามั่นใจว่า ในฐานะมหาวิทยาลัยแห่งแรกๆ ที่เปิดสอนวิชากฎหมาย เป็นสถาบันแถวหน้าที่มีชื่อเสียง คณาจารย์ที่มาสอนก็เป็นบุคคลในกระบวนการยุติธรรมจริงๆ เป็นคณะกรรมการร่างกฎหมาย เป็นศาสตราจารย์ เป็นครูทางด้านกฎหมายในสาขาวิชานั้นๆ โดยเฉพาะ

ดังนั้นการได้เข้ามาเรียนกับอาจารย์ที่เก่งและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในระดับประเทศ จึงมีส่วนยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เก่งไปมากขึ้น อีกทั้งบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยที่เปิดกว้างทางความคิด มีความตื่นตัวทางการเมือง ก็ยังช่วยหนุนเสริมความรู้สึก ‘อิน’ ไปกับการศึกษาวิชากฎหมาย ที่พร้อมจะไปเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมด้วย

ธีรโชติ บอกว่า กฎหมายคือสิ่งที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม ซึ่งบางเรื่องก็กำลังถูกพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น แต่บางเรื่องก็ยังคงเป็นต้นตอของปัญหาที่จะตามมาอีกมากมาย เช่น รัฐธรรมนูญที่ถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ แต่เกิดขึ้นในยุคคณะรัฐประหาร และนำไปสู่กลไกต่างๆ ที่ถูกตั้งคำถาม เช่น การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ความชอบธรรมในการทำงานขององค์กรอิสระต่างๆ

อย่างไรก็ตามปัญหาใหญ่ที่สุดของกระบวนการยุติธรรม ยังคงเป็นเรื่อง ‘การเลือกปฏิบัติ’ ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเช่นกรณีของ ‘นักโทษวีไอพี’ ในขณะนี้ ที่ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่สามารถตอบคำถามกับสังคมได้ว่าเหตุใดจึงมีบุคคลที่ได้สิทธิพิเศษเช่นนั้น

“หากเราไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้ ก็จะไม่มีความเชื่อมั่นในกฎหมายอีกต่อไป เมื่อคนศรัทธาในกฎหมายน้อยลง คนก็อาจไปเชื่อกฎหมู่ หรืออาจไปเชื่อศาลเดียว หากคิดว่าทำผิดกฎหมายแล้วขำขัน เรามีเงินก็ไม่ต้องติดคุก แบบนี้สังคมก็คงเดินหน้าต่อไปไม่ได้”

‘ธีรโชติ’ จึงตั้งเป้าหมายไว้หลังสำเร็จการศึกษาจากรั้วธรรมศาสตร์ว่า จะนำความรู้ที่ได้รับไปช่วยทำให้สังคมดีขึ้นผ่านกลไกกระบวนการยุติธรรม อาจเริ่มต้นในบทบาทของทนายความ เดินหน้าว่าความ เก็บคดี ไปจนถึงจุดหมายสูงสุดที่เขาหวังคือการนั่งเป็น ‘ผู้พิพากษา’ เพื่อพิจารณาตัดสิน

“หากวันหนึ่งเรามีอำนาจหน้าที่ พร้อมกับมีอุดมการณ์ มีองค์ความรู้ มีจิตใจที่พร้อมให้ความยุติธรรม เชื่อว่าการตัดสินใจของเราจะสามารถทำให้คนที่เข้ามา ยอมรับในกระบวนการยุติธรรม ทำให้เขาเชื่อว่าเมื่อเรื่องเดินทางมาถึงศาลแล้ว ทุกอย่างเป็นที่ยุติ ผมคิดว่านี่คือจุดสูงสุดของการเป็นนักกฎหมาย”

เมื่อย้อนกลับมาในปัจจุบัน การใช้ชีวิตในฐานะนักศึกษาวิชากฎหมาย ‘ธีรโชติ’ เล่าว่า ธรรมชาติของการเรียนคณะนิติศาสตร์ วิชาส่วนใหญ่จะไม่มีการเช็คชื่อหรือส่งงาน แต่จะไปวัดผลที่คะแนนสอบเพียงอย่างเดียว นั่นทำให้ ‘เด็กนิติฯ’ มักใช้เวลาไปกับการเตรียมตัวอ่านหนังสือเป็นหลัก แต่พื้นฐานชั้นแรกคือการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการสอนในห้องเรียนนั้นมีส่วนช่วยให้จดจำได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันเนื้อหาที่อาจารย์เตรียมมาสอน ก็มักจะคิดมาแล้วในประเด็นที่มุ่งเน้นเป็นหลัก ช่วยให้นักศึกษาสามารถเตรียมตัวสอบได้อย่างตรงเป้่มากขึ้น

นอกจากนั้น การเรียนในห้องยังช่วยให้นักศึกษาสามารถสอบถามกับอาจารย์ได้โดยตรง ในประเด็นใดที่ยังไม่เข้าใจ เพราะบางครั้งเนื้อหาของกฎหมายเพียงบรรทัดเดียวอาจ ‘ตีความ’ ได้หลายอย่าง ซึ่งหากปล่อยให้ไม่เข้าใจ ก็อาจหมายถึงคะแนนสอบที่จะสูญเสียไปได้

กรณีหากชอบที่จะค้นคว้าหาข้อมูลเอง ห้องสมุดของ มธ. ก็นับว่ามีความเพียงพอไปด้วยหนังสือวิชากฎหมาย ทั้งของอาจารย์และปูชนียบุคคลทางนิติศาสตร์มากหน้าหลายตา หรือการหาอ่านคำพิพากษาของศาลเพื่อศึกษาแนวทางการปรับใช้กฎหมาย ก็มีให้ค้นคว้าได้อย่างครบครัน ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมก็มีความจำเป็น เช่น ‘มหกรรมพิรชาการ’ แข่งขันตอบปัญหากฎหมายต่างๆ ซึ่งโดยส่วนตัว ‘ธีรโชติ’ ชื่นชอบกิจกรรมเชิงวิชาการ

ท้ายที่สุด นักศึกษารางวัลเรียนดี เนื่องในวันสัญญา ธรรมศักดิ์ ประจำปี 2567 ย้ำว่า ถ้าเราไม่มีความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม สังคมก็เดินต่อไปไม่ได้ ซึ่งความรู้จากคณะนิติศาสตร์น่าจะมีศักยภาพทำให้ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมเกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น

This entry was posted in [การศึกษา](#), [แนวทาง](#) and tagged [2567\(2024\)](#), [การศึกษา](#), [แนวทาง](#), [education](#), [naewna](#) by [SoClaimon](#). Bookmark the [permalink](#)

[\[https://sootinclairmon.com/2024/05/19/%e0%b8%84%e0%b8%a7%e0%b8%b2%e0%b8%a1%e0%b8%a5%e0%b8%b1%e0%b8%81%e0%b8%a5%e0%b8%84%e0%b8%99%e0%b8%a3/\]](https://sootinclairmon.com/2024/05/19/%e0%b8%84%e0%b8%a7%e0%b8%b2%e0%b8%a1%e0%b8%a5%e0%b8%b1%e0%b8%81%e0%b8%a5%e0%b8%84%e0%b8%99%e0%b8%a3/) .

วันจันทร์ ที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2567

([https://www.naewna.com/ads_redirect.php?](https://www.naewna.com/ads_redirect.php?pid=13&id=389&url=https%3A%2F%2Fyoutu.be%2Fz0rkHTlomqY%3Fsi%3D7SeMHWYf_5AeOAQR&stat=1)

[pid=13&id=389&url=https%3A%2F%2Fyoutu.be%2Fz0rkHTlomqY%3Fsi%3D7SeMHWYf_5AeOAQR&stat=1](https://www.naewna.com/ads_redirect.php?pid=13&id=389&url=https%3A%2F%2Fyoutu.be%2Fz0rkHTlomqY%3Fsi%3D7SeMHWYf_5AeOAQR&stat=1))

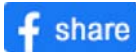
หน้าแรก (<https://www.naewna.com/index.php>) / ในประเทศ (<https://www.naewna.com/local>)

ความกล้าหาญและความ 'คนรวย-คนจน' เสียงเร้าภายใน สู้รั้ว
'ธรรมศาสตร์' ของนักศึกษารางวัลเรียนดี 'สัญญาธรรมศักดิ์'

วันเสาร์ ที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2567, 10.18 น.

Tag :

ความลึกลับคดีความ ‘คนรวย-คนจน’ เสียงเร่ร่อนภายใน สู้วัว ‘ธรรมศาสตร์’ ของนักศึกษารางวัลเรียนดี ‘สัญญาธรรมศักดิ์’

88.86 จากคะแนนเต็ม 100 ทำให้ ธีรโชติ ป้องกันภัย นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เป็นผู้ได้รับ ‘รางวัลเรียนดี’ เนื่องในวันสัญญา ธรรมศักดิ์ ประจำปี 2567 โดยมี ศ.พิเศษ อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ องคมนตรี เดินทางมามอบรางวัลด้วยตัวเอง

สำหรับ ‘ธีรโชติ’ แล้ว เขาเป็นคนที่ใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคที่เต็มไปด้วยความท้าทาย ทั้งมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งในมุมมองของ ‘ธีรโชติ’ มาตราวัดความยุติธรรมของประเทศไทย ยังมีความสั่นคลอน

ในสมัยที่ ‘ธีรโชติ’ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขาตั้งคำถามตัวเองต่อปรากฏการณ์ที่เขาเรียกว่าความไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ‘คนรวย’ กับ ‘คนจน’ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดคดีความหรือมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

ดูเหมือนว่า ‘คนรวย’ จะจัดการทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย ส่วนใหญ่มักรอดพ้นหรือได้รับผลกระทบไม่สอดคล้องกับฐานความผิด ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับวิบากที่เกิดขึ้นกับ ‘คนจน’ ที่ในหลายกรณี โทษทัณฑ์รุนแรงจนถึงขั้นสิ้นสละเทือนความรู้สึกด้านในของผู้สังเกตการณ์ภายนอก

“ผมเกิดคำถามว่าทำไมคนรวยในประเทศนี้ถึงไม่ต้องติดคุก ในขณะที่คนจนกลับถูกปฏิบัติอีกแบบ ซึ่งเกิดคำถามแบบนี้ในช่วงที่กำลังจะเข้ามหาวิทยาลัย ผมคิดว่าไม่อยากอยู่ในสังคมที่เกิดกรณีแบบนี้บ่อยๆ”

นั่นคือเหตุผลที่มีน้ำหนักต่อการตัดสินใจ และนำพาให้ 'ธีรโชติ' เลือกที่จะศึกษาต่อในคณะนิติศาสตร์ และต้องเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เท่านั้น

สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในมุมมองของ 'ธีรโชติ' เขามั่นใจว่า ในฐานะมหาวิทยาลัยแห่งแรกๆ ที่เปิดสอนวิชากฎหมาย เป็นสถาบันแถวหน้าที่มีชื่อเสียง คณาจารย์ที่มาสอนก็เป็นบุคคลในกระบวนการยุติธรรมจริงๆ เป็นคณะกรรมการร่างกฎหมาย เป็นศาสตราจารย์ เป็นครูทางด้านกฎหมายในสาขาวิชานั้นๆ โดยเฉพาะ

ดังนั้นการได้เข้ามาเรียนกับอาจารย์ที่เก่งและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในระดับประเทศ จึงมีส่วนยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เก่งไปมากขึ้น อีกทั้งบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยที่เปิดกว้างทางความคิด มีความตื่นตัวทางการเมือง ก็ยังช่วยหนุนเสริมความรู้สึก 'อิน' กับการศึกษาวิชากฎหมาย ที่พร้อมจะไปเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมด้วย

ธีรโชติ บอกว่า กฎหมายคือสิ่งที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคม ซึ่งบางเรื่องก็กำลังถูกพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น แต่บางเรื่องก็ยังคงเป็นต้นตอของปัญหาที่จะตามมาอีกมากมาย เช่น รัฐธรรมนูญที่ถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ แต่เกิดขึ้นในยุคคณะรัฐประหาร และนำไปสู่กลไกต่างๆ ที่ถูกตั้งคำถาม เช่น การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ความชอบธรรมในการทำงานขององค์กรอิสระต่างๆ

อย่างไรก็ตามปัญหาใหญ่ที่สุดของกระบวนการยุติธรรม ยังคงเป็นเรื่อง 'การเลือกปฏิบัติ' ซึ่งเป็นสิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมอย่างร้ายแรง ตัวอย่างเช่นกรณีของ 'นักโทษวิไอพี' ในขณะนี้ ที่ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่สามารถตอบคำถามกับสังคมได้ว่าเหตุใดจึงมีบุคคลที่ได้สิทธิพิเศษเช่นนั้น

“หากเราไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้ ก็จะไม่มีความเชื่อมั่นในกฎหมายอีกต่อไป เมื่อคนศรัทธาในกฎหมายน้อยลง คนก็อาจไปเชื่อกฎหมาย หรืออาจไปเชื่อศาลเตี้ย หากคิดว่าทำผิดกฎหมายแล้วช่างมัน เรามีเงินก็ไม่ต้องติดคุก แบบนี้สังคมก็คงเดินหน้าต่อไปไม่ได้”

‘ธีรโชติ’ จึงตั้งเป้าหมายไว้หลังสำเร็จการศึกษาจากวิศวกรรมศาสตร์ว่า จะนำความรู้ที่ได้รับไปช่วยทำให้สังคมดีขึ้นผ่านกลไกกระบวนการยุติธรรม อาจเริ่มต้นในบทบาทของทนายความ เดินหน้าว่าความ เก็บคดี ไปจนถึงจุดหมายสูงสุดที่เขามุ่งหวังคือการนั่งเป็น ‘ผู้พิพากษา’ เพื่อพิจารณาตัดสิน

“หากวันหนึ่งเรามีอำนาจหน้าที่ พร้อมกับมีอุดมการณ์ มุ่งองค์ความรู้ มีจิตใจที่พร้อมให้ความยุติธรรม เชื่อว่าการตัดสินของเราจะสามารถทำให้คนที่เข้ามา ยอมรับในกระบวนการยุติธรรม ทำให้เขาเชื่อว่าเมื่อเรื่องเดินทางมาถึงคำตัดสินของศาลแล้ว ทุกอย่างเป็นที่ยุติ ผมคิดว่านี่คือจุดสูงสุดของการเป็นนักกฎหมาย”

เมื่อย้อนกลับมาในปัจจุบัน การใช้ชีวิตในฐานะนักศึกษาวิชากฎหมาย ‘ธีรโชติ’ เล่าว่า ธรรมชาติของการเรียนคณะนิติศาสตร์ วิชาส่วนใหญ่จะไม่มีภาระซื้อหรือส่งงาน แต่จะไปวัดผลที่คะแนนสอบเพียงอย่างเดียว นั่นทำให้ ‘เด็กนิติฯ’ มักใช้เวลาไปกับการเตรียมตัวอ่านหนังสือเป็นหลัก แต่พื้นฐานชั้นแรกคือการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการสอนในห้องเรียนนั้นมีส่วนช่วยให้จดจำได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันเนื้อหาที่อาจารย์เตรียมมาสอน ก็มักจะคัดมาแล้วในประเด็นที่มุ่งเน้นเป็นหลัก ช่วยให้นักศึกษาสามารถเตรียมตัวสอบได้อย่างตรงเป้าหมายมากขึ้น

นอกจากนั้น การเรียนในห้องยังช่วยให้นักศึกษาสามารถสอบถามกับอาจารย์ได้โดยตรง ในประเด็นใดที่ยังไม่เข้าใจ เพราะบางครั้งเนื้อหาของกฎหมายเพียงบรรทัดเดียวอาจ ‘ตีความ’ ได้หลายอย่าง ซึ่งหากปล่อยให้ไม่เข้าใจ ก็อาจหมายถึงคะแนนสอบที่จะสูญเสียไปได้

กรณีหากชอบที่จะค้นคว้าหาข้อมูลเอง ห้องสมุดของ มธ. ก็นับว่ามีความเพียงพอพร้อมไปด้วยหนังสือวิชากฎหมาย ทั้งของอาจารย์และปราชญ์บุคคลทางนิติศาสตร์มากหน้าหลายตา หรือการหาอ่านคำพิพากษาของศาลเพื่อศึกษาแนวทางการปรับใช้กฎหมาย ก็มีให้ค้นคว้าได้อย่างครบครัน ขณะที่การเข้าร่วมกิจกรรมก็มีความจำเป็น เช่น ‘มหกรรมรพีวิชาการ’ แข่งขันตอบปัญหากฎหมายต่างๆ ซึ่งโดยส่วนตัว ‘ธีรโชติ’ ชื่นชอบกิจกรรมเชิงวิชาการ

ท้ายที่สุด นักศึกษารางวัลเรียนดี เนื่องในวันสัญญา ธรรมศักดิ์ ประจำปี 2567 ย้ำว่า ถ้าเราไม่มีความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม สังคมก็เดินหน้าไปต่อไม่ได้ ซึ่งความรู้จากคณะนิติศาสตร์น่าจะมีศักยภาพทำให้ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมเกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น

เงื่อนไขการแสดงความคิดเห็น

ซ่อน

ความคิดเห็น 0 รายการ

เรียงลำดับตาม เก่าสุด

เพิ่มความคิดเห็น...

ปลั๊กอินความคิดเห็นบน Facebook

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

(<https://www.naewna.com/local/805550>) สก๊อปพิเศษ : ‘แลนด์บริดจ์’ เชื่อมขนส่งสองฝั่งทะเล ชิงน้ำหนัก ‘ผลกำไร-ทุนที่เสีย’ คัมหรือไม?
(<https://www.naewna.com/local/805550>)

(<https://www.naewna.com/local/8055533>) ‘พิชิต’ ร่วมต้อนรับผู้นำศาสนา-พุทธศาสนิกชนจาก 73 ประเทศในงนวันวิสาขบูชานานาชาติ
(<https://www.naewna.com/local/8055533>)

(<https://www.naewna.com/local/8055529>) ความภูมิใจชาวพุทธ!!! เปิดภาพงานประชุมสงฆ์ธรรมยุตสหรัฐอเมริการั้งที่ 39 ณ วัดพุทธดัลลัส
(<https://www.naewna.com/local/8055529>)

(<https://www.naewna.com/local/8055516>) รัฐบาลแจง‘คร.ไม่’ได้ยกเลิกแต่ง‘ชุดนักเรียน’ย้ายแผ่นพื้นเพื่อสะดวกใช้ง่าย (<https://www.naewna.com/local/8055516>)